

บรรณาธิการแถลง

เรื่องแรกที่บรรณาธิการขอแถลง คือ การเปลี่ยนชื่อวารสารฯ ให้ตรงกับเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) ที่ได้รับเมื่อปี 2543 หลังจากที่เราตรวจสอบการจดทะเบียน ISSN ของวารสารในฐานข้อมูล TCI แล้วพบว่า หอสมุดแห่งชาติได้ให้เลข ISSN 1513-4563 แก่ “วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต” ไม่ใช่ “วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต” ดังที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เมื่อพ.ศ. 2543 จึงสันนิษฐานว่า เป็นความสับสนในขั้นตอนการดำเนินงาน เนื่องจากขณะนั้น คณะศิลปศาสตร์ จัดอยู่ในกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีสมาชิก 3 คณะ ได้แก่ ศิลปศาสตร์ บริหารธุรกิจ และนิเทศศาสตร์ เมื่อจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานของกลุ่มคณะฯ ตามนโยบายมหาวิทยาลัย จึงตั้งชื่อ “วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต” แต่ผู้ยื่นขอเลข ISSN แทนคณะศิลปศาสตร์ อาจให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน และไม่ได้รับชื่อ “วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” ทำให้ ISSN นี้ เป็นของ “วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต” ตั้งแต่เริ่มต้น

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยรังสิตมีคณะวิชาหลากหลายขึ้น โครงสร้างของกลุ่มคณะเปลี่ยนไปจากปี 2543 หลายคณะจัดทำวารสารทางวิชาการที่จำเพาะในศาสตร์ รวมทั้งสองคณะที่เคยจัดอยู่ในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะศิลปศาสตร์ที่เคยผลิตบัณฑิตในวิชาชีพการโรงแรม การท่องเที่ยว และเลขานุการนั้น มหาวิทยาลัยได้ตั้งคณะใหม่เพื่อผลิตบัณฑิตด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการโดยตรง การสอนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ รวมทั้งภาษาไทย จึงเป็นภารกิจหลักของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร วารสารวิชาการของคณะฯ จึงสนใจบทความด้านภาษา วัฒนธรรม การเรียนการสอนด้านภาษา ปรัชญา และประวัติศาสตร์ ตามขอบข่ายการทำงานของคณะฯ เป็นสำคัญ ดังนั้น เมื่อทราบว่า ISSN ของวารสารวิชาการคณะฯ เป็นเลขมาตรฐานสากลของวารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กองบรรณาธิการจึงตัดสินใจเปลี่ยนชื่อเรียกวารสารให้ถูกต้องตรงกับเลข ISSN นับตั้งแต่ ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562) เป็นต้นไป และเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของบทความที่จะพิจารณาพิมพ์ในวารสารฯ ด้วย จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

สำหรับบทความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ ส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย ทั้งที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยและที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา มีเนื้อหาหลากหลายดังต่อไปนี้

วิศรุต เลาะวิถี เสนอบทความวิชาการเรื่อง “คำสอนอิสลามกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยกล่าวถึงแนวคิดของศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นแบบอย่างการปฏิบัติตนของชาวมุสลิมตามหลักคำสอนอิสลาม ที่มีความสอดคล้องกันกับแนวพระราชดำริเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

ประภาภรณ์ หลังปูเต๊ะ, นัจญ์มะฮ์ เลิศอริยะพงษ์กุล, ฮาซานะห์ ไพเราะ และ ตักวา จินารง ได้ร่วมกันทำวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการสื่อสารหลักศาสนาอิสลามผ่านสื่อออนไลน์ ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โดยเก็บข้อมูลจากวัยรุ่นที่ตอบคำถามที่โพสต์ในเพจ “วัยใสห่างไกลซิมา” ในเฟซบุ๊ก ซึ่งเป็นช่องทางที่เหมาะสมในการสื่อสารกับวัยรุ่นสมัยปัจจุบัน เพื่อสำรวจว่าสตรีวัยรุ่นในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเข้าใจเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใด ในบทความเรื่อง “ผลของการสื่อสารหลักศาสนาอิสลามผ่านสื่อออนไลน์ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร”

เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางการสื่อสารที่สำคัญและทันสมัย *ฐิติภา คูประเสริฐ* และ *สมชาย สำเนียงงาม* จึงใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงผู้คนกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว เสนอเรื่อง “การนำเสนอภาพลักษณ์ของบุคคลสาธารณะด้วยหลักการละเมิดความสัมพันธ์ในการตอบคำถามเกี่ยวกับกรณีความขัดแย้ง” โดยศึกษาจากคลิปวิดีโอที่บุคคลสาธารณะตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในสังคมไทยช่วง พ.ศ. 2555-2557 แล้ววิเคราะห์ภาพลักษณ์ต่างๆ ที่บุคคลเหล่านั้นนำเสนอต่อสาธารณชนอย่างน่าสนใจ

วรเทพ ว่องสรรพการ มีความเห็นว่า สังคมไทยมีความขัดแย้งทางการเมืองสูงมาก ในช่วง พ.ศ. 2549-2559 ผู้คนแสดงความเห็นอย่างดุเดือดในประเด็นต่างๆ ทางสื่อออนไลน์ ที่เป็นเสมือนโลกดวงใหม่ที่ผู้คนไม่จำเป็นต้องเผชิญหน้ากันโดยตรง จึงแสดงอารมณ์กันโดยเสรี จึงใช้ทฤษฎีแอฟเฟ็คท์มาศึกษาอารมณ์ของผู้ใช้เฟซบุ๊ก เสนอบทความเรื่อง “เฟซบุ๊ก แอฟเฟ็คท์ กับการแสดงออกทางการเมือง” ทำให้ทราบว่า อารมณ์ที่มีบทบาทต่อการเมืองไทยในสังคมออนไลน์ คือ อารมณ์เกลียดชัง ที่สร้างความรู้สึกเป็น “พวกเรา” “พวกเขา” อันเป็นรากฐานสำคัญของความขัดแย้งและการเมืองแห่งความเกลียดชัง (hate politic) ในปัจจุบัน

นวนิยายเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นความเป็นจริงของชีวิต *สุวรรณี สิริเหล่าตระกูล* และ *กาญจนา วิชญาปรกรณ์* ใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ใน “การศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในนวนิยายแปลชุดพิพัตต์ เซดส์ ของ อี. แอล. เจมส์” ได้อย่างน่าสนใจ สะท้อนความสามารถของผู้สร้างตัวละครได้สมจริง แสดงถึงพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ปรับตัวได้ตามสถานการณ์และประสบการณ์อย่างสมเหตุสมผล

บทความอีกชุดหนึ่งในวารสารเล่มนี้ เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้านภาษาและปัญหาในการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษ

ณัฐมาภรณ์ เดชราช ผู้เสนอเรื่อง “ฐานคิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสามัคคีธรรมสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาไทย” เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการสอนภาษาจีนให้แก่นักศึกษาไทยว่าจำเป็นต้องสอนเรื่องวัฒนธรรมของภาษาที่เรียนไปพร้อม ๆ กับการสอนเรื่องหลักภาษา เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก เช่น ระดับของการใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับเพศและวัยของผู้สนทนา หากเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาก็จะเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

บทความวิจัย 2 เรื่องเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านภาษา โดยนำเสนอเทคนิคที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน ดังนี้

สุวัฒนา มั่นภาวนา สุทธภา โชติประดิษฐ์ และ ปรัชญา ทองสอน เสนอบทความเรื่อง “ความเข้าใจในการอ่านวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคแผนผังความคิด” โดยศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด รวมทั้งเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิคดังกล่าว

อรุณนี คันคร อุตมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ และ พงศธร มหาวิทยาลัย เสนอบทความเรื่อง “การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยอิงหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเชิงกระบือ” อันเป็นผลจากการเตรียม กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยสอดแทรก หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้พอควร

บทความเรื่องสุดท้ายในชุดเป็นบทความภาษาอังกฤษเรื่อง “English Listening Difficulty of Passenger Service Officers, State Railway of Thailand” ของ Mena Tamtani, Nakonthep Tipayasuparat and Arunsri อันเป็นการสำรวจปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของพนักงานฝ่ายงานบริการ ผู้โดยสาร การรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ทำให้ทั้งพนักงานและองค์กรได้ทราบรายละเอียดว่า พนักงานมีปัญหา ในการฟังภาษาอังกฤษในลักษณะใด เพื่อแก้ไขปัญหาเบื้องต้น และหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาในระยะยาวต่อไป

บทความแนะนำหนังสือเกี่ยวเนื่องกับการศึกษาประวัติศาสตร์ในจังหวัดปทุมธานี พริยา มหาภักดีคุณ เสนอเรื่อง “ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นรังสิต: สำนวนพมแดนแห่งความรู้” เพื่อแนะนำ **ท้องถิ่นรังสิตใน ประวัติศาสตร์และความทรงจำ: จากเรือสู่รถกับการเปลี่ยนแปลงของชุมชน กรณีศึกษาชุมชนประตู่ น้ำ จุฬาลงกรณ์ และชุมชนตลาดปากคลองหนึ่ง** (2561) หนังสือวิชาการที่ปรับปรุงมาจากรายงานวิจัยของ ผศ. ดร. จันทิมา อังคพณิชกิจ และ ผศ.พิพัฒน์ กระแจะจันทร์ แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นงาน ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์โดยตรงแก่ชุมชน ทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อ ทำความเข้าใจกับ “ท้องถิ่น” อื่น ๆ ของไทยได้อีกด้วย

วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นวารสารวิชาการที่เผยแพร่บทความภาษาไทยเป็นหลัก ขณะเดียวกัน คณะศิลปศาสตร์มีนโยบายให้เผยแพร่ผลงานที่เขียนเป็นภาษาต่างๆ ที่มีสอนในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษและภาษาจีน

กัญฐิกา ศรีอุดม
บรรณาธิการ